

सधर्मिणी, स्त्री, (सह धर्मोऽस्या अस्तीति ।
“धर्मशीलवर्णात्सा ॥” ५ । २ । १३२ । इति
इति । “वोपसर्जनस्य ॥” ६ । ३ । ८२ । इति
सहस्यः सः ।) भार्या । यथा,—

“सुवासिनो वधूटी स्वाशिरण्यस्य सधर्मिणी ।
पत्नी सहचरी पाणिगृह्णी गृह्णी गृह्णा ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

सधर्मी, [न्] त्रि, (सह धर्मोऽस्यस्येति ।
“धर्मशीलवर्णात्सा ॥” ५ । २ । १३२ । इति
इति । “वोपसर्जनस्य ॥” ६ । ३ । ८२ । इति
सहस्यः सः ।) समानधर्माचारी । यथा,—

“पशूनां समजोऽन्येषां समाजोऽय सधर्मि-
णाम् ॥”
इत्यमरः ॥

सधवा, स्त्री, (धवेन भर्ता सह वर्तमाना ।)
जीवत्यतिका । तत्पर्यायः । सभर्तुका २ पति-
वती ३ सनाथा ४ । इति जटाधरः ॥ अस्या
धर्मा यथा,—

“भर्तुः शश्रुषणं स्त्रीणां परो धर्मो ह्यमायया ।
तदुभयानाञ्च कल्याणः प्रजानाञ्चानुपोषणम् ॥
दुःशीलो दुर्भगो हृदो जडो रोग्यधनोऽपि वा ।
पतिः स्त्रीभिर्नहातव्यो लोकेऽसुभिरपातकी ॥”
इति श्रीभागवते १० स्कन्धे २८ अध्यायः ॥

सधिः, पुं, अग्निः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सधिः, [स] पुं, (सहते इति । सह + सहेर्धश्च ॥”
उणा० २ । ११४ । इति इति सन्ध्यान्तादेशः ।)
वृषभः । इति सिद्धान्तकौमुद्यासुभाषितः ॥

सध्रीची, स्त्री, (सह अश्चति या सा । अश्च +
ऋत्विगादिना क्तिन् । सहस्य सधिः । अश्चते-
शोपसंख्यानं इति डीप । अच इत्यकारलोपः ।
चाविति दीर्घः ।) सखी । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, भट्टिः । ६ । ७ ।)

“सौतां सौमित्रिणा त्वन्तं सध्रीचीं व्रक्षुमेकिकाम्
विज्ञायामंस्त काकुतस्थः चये चेमं सुदुर्लभम् ॥”

सध्रड्, [च्] त्रि, (सह अश्चतौति । अश्च गतौ +
ऋत्विगादिना क्तिन् । सहस्य सधिः ।) सहचरः
इत्यमरः ॥ (यथा, भागवते । २ । ७ । ४७ ।

“सध्रड् नियम्य यतयो यमकर्त्तृहेति ।
जह्युः स्वराडिव निपानखनिवमिन्द्रः ॥”

सम्यक् । यथा, तत्रैव । ४ । २७ । १ ।
“इत्यं पुरश्चनं सम्यक्शमानौय विभ्रमेः ।
पुरश्चनी महाराज रेमे रमयती पतिम् ॥”

सन्, पुं, व्याकरणोद्यप्रत्ययविशेषः । तत्सूत्रादि
यथा । सन्निच्छायाम् । धोः परः सन् स्यादि-
च्छायाम् । अन्तमिच्छति जिघ्रक्षति । इति
सुधवोभध्याकरणे सनन्तपादः ॥*॥ प्रथमैक-
वचनान्तपुंलिङ्गसच्छब्दरूपोऽप्येवम् । तदुदा-
हरणम् । यथा,—

“रामं नमति सानन्दं धर्मानभिनिविश्य सन् ॥”
इति तत्रैव कारकपादः ॥

सनः, पुं, स्त्री, इति कर्णास्फालः । यथा । कर्णा-
स्फाले सनः सनी । इति शब्दरत्नावली ॥

सनः, पुं, घण्टापाटलिद्वयः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
(सनत्कुमारः । सनकः । सनन्दनः । सनातनः ।
दाने, क्लौ । अश्लिष्यते, त्रि ॥ यथा, भागवते ।
२ । ७ । ५ ।

“तसं तपो विविधलोकसिद्धयया म -
आदौ सनात् स्वतपनः स चतुःसनोऽभूत् ॥”
“स हरिः चतुसनोऽभूत् । सनत्कुमारः सनकः
सनन्दनः सनातन इति चत्वारः सनशब्दा
नास्ति यस्य सः । कथम्भूतात् स्वतपसः सनात्
अश्लिष्यतात् यद्वा स्वतपसः सनात् दानात्
समर्पणादित्यर्थः सनु दाने ॥” इति तट्टीकायां
श्रीधरस्वामी ॥)

सनकः, पुं, विश्वुपाविषभेदः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ स तु ब्रह्मणश्चतुष्पुत्रान्तर्गतपुत्रविशेषः ।
यथा,—

“दृष्ट्वा पापीयसीं सृष्टिं नात्मानं बह्वमन्यत ।
भगवद्भ्रानपूतेन मनसायान्ततोऽसृजत् ॥

सनकश्च सनन्दश्च सनातनमथात्मभूः ।
सनत्कुमारश्च सुनीन् निष्कृयानुर्हरेतसः ॥
तान् ब्रमाषे स्वभूः पुत्रान् प्रजाः सृजत पुत्रकाः
तत्रै च्छन्तोश्चधर्माणो वासुदेवपरायणाः ॥”

इति श्रीभागवते ३ स्कन्धे १२ अध्यायः ॥
तस्य वासस्थानं जनलोकः । इति काशीखण्डम् ॥
सनत्, पुं, ब्रह्मा । इति त्रिकाण्डशेषशब्दरत्ना-
वली ॥

सनत् व्य सर्वदा । इत्यमरटीकायां रामायणम् ॥
सनत्कुमारः, पुं, (सनतो ब्रह्मणः कुमारः ।)
ब्रह्मणः पुत्रः । तत्पर्यायः । वैधात्रः २ । इत्य-
मरः ॥ वैधातकः ३ । इति भरतः ॥ धाट-
पुत्रः ४ वैधायः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥

तन्नामव्युत्पत्तिर्यथा । सनत् ब्रह्मा तस्य कुमारः
सनत्कुमारः । सन्नित्यकुमारस्तेन सनत्कुमारो
वापीति स्वामिमतम् । इति भरतः ॥ तन्नाम-
कारणम् । यथा,—

“यद्योत्वयस्तथैवाहं कुमार इति विद्धि माम् ।
तस्मात् सनत्कुमारेति नामैतस्मै प्रतिष्ठितम् ॥”

इति महाभारते हरिवंशः ॥*॥
स च धर्मस्वीरसेन अहिंसायां जातः पथात्
ब्रह्मणो दत्तपुत्रः । अयं साध्यगणः । यथा,—
श्रीनारद उवाच ।

“कौऽयं सनत्कुमारेति यस्थोक्तं ब्रह्मणास्वयम् ।
तवापि तेन गदितं वद मामनुपूर्वतः ॥
पुलस्त्य उवाच ।

धर्मस्य भार्याहिंसाख्या तस्यां पुत्रचतुष्टयम् ।
सम्प्राप्तं मुनिशार्दूल योगशास्त्रविचारकम् ॥
ज्येष्ठः सनत्कुमारोऽभूत् द्वितीयश्च सनातनः ॥
तृतीयः सनको नाम चतुर्थश्च सनन्दनः ॥
सांख्यवेत्तारमपरं कपिलं वोढुमासुरिम् ।
दृष्ट्वा पञ्चशिखं श्रेष्ठं योगयुक्तं तपोनिधम् ॥

ज्ञानयोगं न ते ददुज्यायांसोऽपिकनीयसाम् ।
ज्ञानमाद्यं महायोगं कपिलादिर्न चावदत् ॥
सनत्कुमारश्चाभ्येत्य ब्रह्मणं कमलोद्भवम् ।

अपृच्छदयोगविज्ञानं तमुवाच प्रजापतिः ॥
कथयिष्यामि ते सांख्यं यदि पुत्रेति मे वचः ।
शृणोषि कुदधे तच्च ज्ञानं सांख्यं श्रुतो भव ॥
पितामहवचः श्रुत्वा साध्यः प्राह तपोधन ।
सत्यं हि तव पुत्रोऽहं देव योगं वदस्व माम् ॥
तमुवाच महायोगी त्वन्मातापितरौ यदि ।
दास्येते च ततः सनुर्दायादो मेऽसि पुत्रकः ॥
सनत्कुमारः प्रोवाच दायादपरिकल्पना ।
येषां हि भवता प्रोक्ता तान् मे व्याख्यातुमर्हसि ॥
तदुक्तं साध्यमुख्येन वाक्यं श्रुत्वा पितामहः ॥
प्राह प्रहस्य भगवान् शृणु वक्तुं ति नारद ! ॥”
इति वामने ५७ । ५८ अध्यायो ॥

स च पञ्चहायनवयस्कः चूडादिषंस्कारवेद-
संख्याविहीनश्च । यथा,—

“तच्छ्रुत्वा सञ्जयो राजा रत्नभूषणभूषिताम् ।
गृहीत्वा कन्यकां रम्यां नारदाय ददौ मुदा ॥
गृहीत्वा च सभार्यं तं पुत्रं धाता मुदान्वितः ।
प्रययौ ब्रह्मलोकश्च देवेन्दुर्निभिः सह ॥

तत्राजगाम नग्नश्च प्रज्वलन् ब्रह्मतेजसा ।
सनत्कुमारो भगवान् साक्षाच्च बालको यथा ॥
सृष्टेः पूर्वं च वयसा यथैवं पञ्चहायनः ।
अचूडोऽनुपवौतश्च वेदसंख्याविहीनकः ॥

कृष्णं ति मन्वं जपति यस्य नारायणो गुरुः ।
अनन्तकालकल्पश्च भाटभिश्वि त्रिभिः सह ॥
वैष्णवानामग्रणीणो ज्ञानिनाश्च गुरोर्गुरुः ।
आराहृष्टा नारदस्तं भातरश्च सतां वरम् ॥

सहसा शिरसा भूमौ दण्डवत् प्रणनार्त्तम् ।
उवाच नारदं बालः प्रहस्य परमार्थकम् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे १२८ अध्यायः ॥
जिनमते द्वादशसार्धभौमान्तर्गतसार्धभौमभेदः
इति हेमचन्द्रः ॥

सनन्दः, पुं, ब्रह्मणः पुत्रचतुष्टयान्तर्गतपुत्रविशेषः
स तु जनलोकवासी । इति काशीखण्डम् ॥
स एव दिव्यमनुष्यः । अत्र तर्पणं निवीतिना
प्रत्यङ्मुखेन प्राजापत्यतीर्थेन सागमेन कर्त्तव्यम्
तदतिरेण उदक्खेन कर्त्तव्यम् । यथा दक्षः ।
“प्रादेशमात्रमुद्युत्य सलिलं प्राप्नुवः सरान् ।
उदङ्मुख्यांस्तुष्येत पितृन् दक्षिणतस्तथा ॥
अथैस्तु तर्पयेद्देवान् मनुष्यान् कुशमध्यतः ।
पितृस्तु कुशमूलार्थे त्रिभिः कौशो यथाक्रमम् ॥
कृतोपवीती देवेभ्यो निवीती च भवेत्ततः ।
मनुष्यांस्तर्पयेद्दक्ष्या ऋषिपुत्रानृषीस्तथा ॥
सनकश्च सनन्दश्च तृतीयश्च सनातनः ।
कपिष्ठासुरिश्चैव वोढुः पञ्चनिखस्तथा ।
सर्वं ते तस्मिन्मायानु महत्तेनाम्बुना सदा ॥”
अनेनाश्लिलहयम् यथा,—

“एकैकमञ्जलिं देवा द्वौ द्वौ तु सनकादयः ।
अहंति पितरस्त्रीं स्त्रीन् स्त्रियस्वैकैकमञ्ज-
लिम् ॥”

परिशिष्टप्रकाशघटतं सामवेदीयघट्टिभेद-
ब्राह्मणम् । मनुष्याणामेषा दिक् या प्रती-
चीति । तथा च ज्योतिष्टोमे श्रूयते । प्राचीं